

Mediacja w państwach członkowskich - Niemcy

Stran je strojno prevedena in njena kakovost ni zajamčena.

Zamiast wnosić sprawę do sądu, dlaczego nie spróbować rozwiązać sporu w drodze mediacji? Jest to alternatywny sposób rozwiązywania sporów (Alternative Dispute Resolution – ADR), w ramach którego mediator pomaga stronom sporu osiągnąć porozumienie. W Niemczech organy publiczne oraz prawnicy praktycy są świadomi korzyści płynących z mediacji.

Z kim należy się skontaktować?

Istnieje szereg organizacji oferujących usługi mediacyjne. Poniżej przedstawiono niepełny wykaz większych zrzeszeń:

- [Federalne Stowarzyszenie Mediacji Rodziny](#) (BAFM: Spichernstr. 11, 10777 Berlin)
- [Bundesverband e.V.](#) (Federalne Stowarzyszenie Mediacji) Wittestr. (30k, 13509 Berlin)
- [Bundesverband mediację w dziedzinie ekonomii i życia zawodowego e.V.](#) (BMWA: Prinzregtenstrasse 1, 86150 Augsburg, Niemcy)
- [Centrale für Mediation GmbH & Co.KG](#) (KfM: Gustav-Heinmitann-Ufer 58, 50968 Kolonia)
- [Niemieckie Stowarzyszenie Prawników](#) (Arbeitsgemeinschaft Mediation in the Niemieckie Stowarzyszenie Prawników, Littlestraße 11, 10179 Berlin)

Stowarzyszenia te wspierają strony, które pragną skorzystać z pomocy mediatora w celu znalezienia odpowiedniego mediatora.

W jakich dziedzinach korzystanie z mediacji jest dopuszczalne lub najbardziej rozpowszechnione?

Ogólnie rzecz ujmując, jeśli nie ma formalnych wymogów, żeby szczególny rodzaj sporu lub sprawy rozstrzygany był w sądzie, mediacja zawsze jest dozwolona. Najczęstszymi dziedzinami, w których korzysta się z mediacji, są prawo rodzinne, prawo spadkowe i prawo handlowe.

Czy istnieją szczególne zasady, do których należy się stosować?

W dniu 26 lipca 2012 r. ustawa o mediacji (Mediationsgesetz), art. 1 ustawy o wspieraniu mediacji i innych procedurach rozstrzygania sporów pozasądowych z dnia 21 lipca 2012 r., opublikowana: bundesgesetzblatt I, s. 1577, weszła w życie w Niemczech. Był to pierwszy akt prawny formalnie regulujący w Niemczech usługi mediacyjne. Ustawa ta wdraża również dyrektywę Unii Europejskiej w prawie niemieckim (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych, opublikowana: dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 3). Zakres niemieckiej ustawy o mediacji wykracza poza wymogi określone w dyrektywie europejskiej; Dyrektywa ma zastosowanie wyłącznie do transgranicznych sporów cywilnych i handlowych. Ustawa o mediacji ma jednak zastosowanie do wszystkich mediacji prowadzonych w Niemczech, niezależnie od charakteru sporu i miejsca zamieszkania stron.

Niemiecka ustawa o mediacji ustanawia jedynie podstawowe zasady. Mediatorzy i strony powinny mieć szeroki zakres swobody w prowadzeniu mediacji. Na początku ustawa podaje definicję terminów „mediacja” i „mediator”, aby odróżnić mediację od innych sposobów rozstrzygania sporów. Według ustawy mediacja jest ustrukturyzowanym procesem, w którym zaangażowane strony z własnej woli i samodzielnie szukają wspólnego sposobu rozstrzygnięcia sporu z pomocą jednego lub kilku mediatorów. Mediatorzy są niezależnymi i bezstronnymi, nieposiadającymi władzy decyzyjnej osobami, które pomagają spierającym się stronom w procesie mediacyjnym. W treści ustawy świadomie unika się określenia dokładnego sposobu postępowania w procesie mediacyjnym. Ustanawia się jednak kilka związanych z tą działalnością ograniczeń i obowiązków dotyczących ujawniania, mających na celu ochronę niezależności i bezstronności zawodu mediatora. Przepisy stanowią ponadto, że mediatorzy zobowiązani są do zachowania względem swoich klientów ścisłej poufności.

Ustawa promuje również wspólne rozstrzygnięcia sporów poprzez wprowadzenie do kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung) różnych elementów zachęcających. Od wejścia w życie ustawy, jeśli przykładowo strony wniosą sprawę do sądu, będą musiały oświadczyć, czy próbowały już rozwiązać spór przy pomocy środków pozaprosesowych, takich jak mediacja, a także czy istnieje jakiś szczególny powód, aby nie brać pod uwagę takiego rozwiązania. Sąd może poza tym zasugerować, aby strony spróbowały rozstrzygnąć spór w drodze mediacji lub przy pomocy innych środków pozaprosesowych. Jeśli strony wyrażą na to zgodę, sąd może zarządzić zawieszenie postępowania. Obecnie nie przewiduje się przyznawania pomocy prawnej na mediację. Zgodnie z § 278 (5) kodeksu postępowania cywilnego sąd może odesłać strony do celu negocjacji oraz do przeprowadzenia dalszych testów jakości do wyznaczonego do tego celu sędziego i nieuprawnionego do podjęcia decyzji. Pisarz Güter-pisarz może stosować wszystkie metody rozwiązywania konfliktów, w tym mediację.

W swoim sprawozdaniu z dnia 20 lipca 2017 r. rząd federalny zastosował się do swojego obowiązku prawnego w zakresie raportowania do Bundestagu pięć lat po wejściu w życie ustawy o skutkach prawnych. Sprawozdanie jest dostępne [tutaj](#): Pokazuje on, że mediacja nie jest jeszcze wykorzystywana jako alternatywne narzędzie rozwiązywania konfliktów w Niemczech w stopniu, w jakim byłoby to pożądane. Sprawozdanie nie przewiduje natychmiastowych środków legislacyjnych. Jednak na podstawie ustaleń zawartych w sprawozdaniu rząd federalny zbada, w jaki sposób można lepiej osiągnąć cel, jakim jest promowanie mediacji.

Informacje i szkolenia

Ogólne informacje można uzyskać na stronie Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości i [Ochrony Konsumentów](#) (<http://www.bmfv.de/>).

Nie istnieją przepisy określające profil zawodowy mediatora. Nie istnieją również ograniczenia w dostępie do tego zawodu. Mediatorzy są sami odpowiedzialni za dopilnowanie, aby posiadać niezbędną wiedzę i doświadczenie (poprzez odpowiednie szkolenie i kursy doskonalenia zawodowego), tak aby w godny zaufania sposób móc doradzać stronom w postępowaniu mediacyjnym. Niemieckie przepisy określają wiedzę ogólną, kompetencje i procedury, jakie odpowiednie uprzednie szkolenie powinno obejmować. Każda osoba spełniająca te kryteria może pracować jako mediator. Nie jest określony minimalny wiek, nie ma również przykładowo wymogów co do ewentualnej konieczności odbycia studiów wyższych.

Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumentów skorzystało z upoważnienia do wydania rozporządzenia za pomocą „rozporządzenia w sprawie szkolenia certyfikowanych mediatorów” oraz ustanowiło bardziej szczegółowe zasady dotyczące szkolenia certyfikowanego mediatora i szkolenia certyfikowanego mediatora, jak również wymogi dotyczące placówek szkoleniowych.

Obecnie nie przewiduje się w tej sprawie żadnego formalnego postępowania.

Szkolenie mediatorów oferowane jest obecnie przez stowarzyszenia, organizacje, uniwersytety, przedsiębiorstwa oraz przez osoby fizyczne.

Ile kosztuje mediację?

Za mediację pobiera się opłatę. Płatność jest uzgadniana przez prywatnego mediatora z zainteresowanymi stronami.

Nie ma przepisów, które regulowałyby opłaty za mediację, nie istnieją również statystyki dotyczące kosztów takich usług. Realistycznie można przyjąć, że wysokość stawek godzinowych oscyluje pomiędzy 80 a 250 EUR.

Czy ugoda zawarta w wyniku mediacji może być egzekwowana?

Co do zasady umowa mediacyjna może zostać wykonana z pomocą adwokata (jako porównywarki prawnie) lub notariusza (jako publiczny akt notarialny § 796a-796c, art. 794 ust. 1 (5) kodeksu postępowania cywilnego).

Powiązane linki

[Federalne Stowarzyszenie Mediacji Rodziny](#)

[Stowarzyszenie Federalne Stowarzyszenie Mediacji \(Bundesverband Mediation e.V.\) \(Federalne Stowarzyszenie Mediacji\)](#)

[Bundesverband mediację w gospodarce i na rynku pracy](#)

[Centrale für Mediation GmbH & Co.KG](#)

[Niemieckie Stowarzyszenie Izby Adwokackich](#)

Ta wersja treści strony została przetłumaczona maszynowo. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

Ostatnia aktualizacja: 30/08/2019